

หนังสือ-หนังสือ

อัมจิต เลิศพงษ์สมบัติ¹

ผู้รับผิดชอบ :	โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชื่อเรื่อง :	จินตทัศน์ทางสังคมในภาษาสื่อมวลชน: ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ละคร โทรทัศน์ มิวสิควิดีโอ ข่าว และโฆษณา
ชื่อชุด :	โครงการหนังสือชุดวิจัยและพัฒนานิเทศศาสตร์
ข้อมูลการพิมพ์ :	กรุงเทพฯ : โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542
จำนวนหน้า :	226 หน้า
ISBN :	974-656-245-2

จินตทัศน์ทางสังคมในภาษาสื่อมวลชนเป็นบันทึกการเสวนาทางวิชาการตามโครงการอาศรมความคิด ที่จัดขึ้นโดยโครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีที่มาจากความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาในด้านการเล่าเรื่อง (narratology) ของคนในสังคม ทั้งวิธีการเล่าเรื่อง (narration) และเรื่องที่เล่า (narrative) ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงไร และเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง โดยมองเชื่อมโยงกับการขยายตัวในด้านเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนและการเปลี่ยนแปลงในด้านสังคมและวัฒนธรรม หัวข้อเสวนาครอบคลุมเรื่องเล่า 2 กลุ่มใหญ่ กลุ่มแรกได้แก่เรื่องเล่าแนวบันเทิงคดี กลุ่มที่สองเป็นเรื่องเล่าในฝ่ายสารัตถคดี ซึ่งล้วนแต่เป็นการสื่อสารจินตทัศน์ผ่านสื่อ

ทั้งสิ้น รายละเอียดในบันทึกการเสวนามี 7 ประเด็นคือ

- 1) การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์ที่สัมพันธ์กับวิธีการเล่าเรื่องในสื่อมวลชน
- 2) จินตทัศน์แห่งเสรีชนและศิลปะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์
- 3) โลกเก่า-โลกใหม่ ในจินตทัศน์ของละครโทรทัศน์ไทย
- 4) จินตวิแห่งยุคสมัย : ศิลปะการเล่าเรื่องอารมณ์ ความรู้สึกในมิวสิควิดีโอ
- 5) จินตทัศน์แห่งความเป็นจริงและการเล่าข่าวในสื่อสมัยใหม่
- 6) สื่อโฆษณา : จินตทัศน์แห่งวิถีบริโภคนิยม

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

7) ศิลปะแห่งการสื่อจินตทัศน์สู่จินตคติ:
การรังสรรค์ชีวิตและความฝัน

สมมติฐานเบื้องต้นของผู้จัดเสวนาทางวิชาการ
คือ ศาสตร์และศิลปะแห่งการเล่าเรื่องน่าจะมีการ
เปลี่ยนแปลงไป พร้อม ๆ กับกระบวนการทัศน์ใหม่ที่เกิดขึ้น
ในสังคม เรื่องที่เล่าขานสู่กันของคนในสังคม อาจจะมี
ทั้งเรื่องเก่านำมาเล่าใหม่ หรืออาจจะเป็นเรื่องราวใหม่ๆ
ที่สามารถอาศัยวิธีการเล่าเรื่องหลากหลายรูปแบบใน
การถ่ายทอดสิ่งที่เป็นจินตทัศน์ (imagination) ของ
ผู้เล่าออกมาและด้วยศักยภาพของสื่อ

ในปัจจุบัน การเล่าเรื่องอาจถูกจำกัดด้วยมิติ
ของเวลา และสถานที่ที่น้อยลงกว่าอดีต หรืออาจอยู่ใน

ภาวะไร้ข้อจำกัดที่ผู้คนสามารถเล่าเรื่องผ่านหลายมิติ
พร้อม ๆ กัน หรือย้อนกลับไปกลับมาหลายเวลาและ
หลากสถานที่ได้อย่างมีสุนทรียภาพและทรงพลัง

นอกจากนี้ที่การเสวนานี้จะให้ข้อมูล
ประกอบการศึกษาอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับเรื่องเล่า
(narrative) และจินตทัศน์ (imagination) ของสังคม
ไทยในเรื่องต่างๆ อันเป็นวิถีชีวิตรอบๆ ตัวผ่านภาษา
สื่อมวลชน (media languages) และเพิ่มพูนความรู้
ของผู้อ่านในศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่องให้มีความ
ชัดเจนและลึกซึ้งยิ่งขึ้นแล้วยังเป็นสื่อที่จะนำไปสู่ความ
เข้าใจในอัตลักษณ์และผลกระทบทางวัฒนธรรมที่
ดำเนินไปท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

